

poslední poctu velikému mrtvému. A chování všech a právě těch nejprostších a nás bylo jasným svědectvím toho, že ho národ byl hoděn. V deset hodin a ruoci stáli lidé, toužící ještě jednou, naposledy se přiblížit alespoň k jeho mrtvému tělu.

Od čase Karla IV. nebylo u nás pohřbu, který by zalomcoral svědomím národa tak jako pohřeb presidenta Osvoboditele. Nebylo osady, aby se z ní někdo nevypravil do Prahy. Od časných hodin byly ulice, kudy měl jít pohřební průvod, plné, všechna okna plná. Lidé viseli na stromech, stáli i na střechách.

Na Hradě rozloučil se s velikým mrtvým prezident Benes. Po jeho řeči dal se velkolepý průvod na cestu Prahou. V čele jel generál Syrový. Na dělové lafetě, lakované šestipřezím, spočívala rakev, zahalená státní vlajkou. Její šest vojáků se skloněnými hlavami pušek tvořilo její doprovod. Za rakví šel syn zemřelého Jan Masaryk a onuci presidentovi. Za ním pak zcela sám prezident republiky Benes. Dále šly skupiny zastupců hlav cizích států, členové vlády a lidé a dívky smutečních hostí. Průvod uzavíralo vojsko. U Wilsonova nádraží vzdala československá

armáda poslední pochy, svěčnému prezidentovi
a rakev s ostatky jeho převezena vlakem do Lán.
Tam pochována v prostém hrobě po boku ostatků
paní prezidentové, tak, jak si to prezident Svoboda
dřel přál.

Odesěl

A jako lahodný, smivý akord velebných
varhan, tu verše Otakara Fischera, jimiž usa-
virám tuto přetní vzpomínku :

Teu štihlý prst se náhle zdvih'
a každý z nás - z nás, jeho ráků stich'.
Tož chvíli. Nuhn bdit. Já odcházím.
A přeshy dny. A noci shy. A zdřím'.
Sel, záhadný, jenž světlý v čele sel.
On rozjasňovatel. Náš učitel.
Je víkol temno. Velký oheň zhas'.
Je v nitru jas. To horeš, otče, v nás.
Sel v boží klid, kam veleno mu jít.
A bílý, štihlý prst nám káže: bdit!

Josef Štěp
Josef Baunp,
členové let. komise

Vědomost Josef
Starosta

Rok 1938.

Rok jubilejní. Však místo slavnosti, připravovaných k oslavě dvacátého výročí vzniku Československé republiky, rozhostil se v duších milionů občanstva hluboký smutek nad obětmi, jimiž uccily nám dějiny vykoupiti evropský mír.

Od jara do zimy šli jsme les v jednom proudu obav, úzkosti, víry a nadějí, přípravami na nejhorší.

Nepřinesl nám nic dobrého, jen rozrušení a utrpení. Prošli jsme totiž, že jiné generace neprošli, toho ani na celá desetiletí. Byly to takové události, že nám ztuhla srdce v tele a skly zkameněly v očích. Byli jsme v postavení nkužovaného na rájiny mocných tohoto světa.

Leč nechme mluvíti události tak, jak se svou následovně přesně po pravdě.

V měsíci lednu konal se v obci Hadčíně Havičský ples. Havičský ples.

Pocasi bylo v tomto roce velmi rozmarné. Pocasi
Do poloviny ledna mrzlo, pak následovalo měsic

úplně jarní počasí jako na konci března. V březnu
opět krásné počasí až do 24. Podle sdělení státního
ústavu meteorologického, byla průměrná teplota
na pražské hvězdárně v tomto březnu 9° , t. j.
byla o 6° nad 100 letým normálem. Od r. 1775, kdy
se začala teplota v Praze pravidelně pozorovati,
nebylo ještě tak vysokého průměru v březnu dosaženo.
Pak nastal obrát k horšímu. Dostavily se mrazy
a sněhy. V dubnu naměřeno zde až 7° mrazu, na
Českomoravské vysočině 12° . Teplota odpovídala nor-
mální teplotě v únoru. Chladné počasí místo
úplně zničilo vegetaci, která po mírné zimě a
teplém březnu značně pokročila. Po 80 let nebyl
tak studený duben. Teprve od 8. května nastalo
zlepšení. Ještě 24. 5. kvěly některé jablone. Červen
a červenec byl studený, v první polovině srpna
tropická vedra. Pak nastaly stále deště, takže
koniec zni byl špatný. Část úrody, která byla
toto roku velmi pěkná, nemohla být včas sklizena
a obilí - zejména oves, sněšky i část pšenice -
v panáčích i na stojaté rostlo. Přitom bylo velmi
chladno. Deště trvaly i o září. Teprve podzim byl
suchý a slunný.

kurli.

Dne 9. dubna zemřela v č. 12. Marie

Burianková ve stáří 77 roků.

Dne 29. dubna narodily se u Sluků v č. 19. dcery Narozená Anna a Ludmila.

Šesťnáctého jara zachvátila naši republiku i Shintla přes přísná bezpečnostní opatření náhara slintavky kulh a kulhavky. Příběh nemoci byl sly a natropila milionové škody. Jen ve rdejší obci zabývalo 8 kusů vzrostlého dobytka. Nemoc brala, i v době zru, což přisobilo rolníkům velké nesnáze při odvození úrody a k vyvolávající práci polním se připojilo stále i nocí - ošetřování dobytka.

Politická situace, vyhlášená v lonském rohu, Politická se zlepšila. V Evropě vzrůchal se větší neklid. Sousedním Rakousku část obyvatelstva domáhala se připojení k Německu, které se uskutečnilo připojením k Němu. I naši němečtí polnohobčané připravovali podobné připojení krajů, jimi obydlených. Mělo se to stát v předvečer voleb, určených na 22. května. ale vláda, avědění včas o zamýšlené akci, v noci rozdala část ráložníků a dne 21. května obsadila hranice republiky. Že rdejší obce povolání Jos. Rola a Jan Vohoun. Ječ nebezpečí zachránáno nebylo a neklidně nastalo.

Na těchto poměrů konaly se volby.

do obec.
kapitelstva.

V zdejší obci po chvalném zvyku z minulých let
nebylo stranických bojů a postavena jediná
kandidátní listina, takže stali se členy obecního
zastupitelstva tyto občané:

1. Josef Banýr
2. Boh. Čubán
3. Karel Morcha
4. Václav Malík
5. Josef Pavlíček
6. Josef Líba
7. Frant. Šilip
8. Václ. Rosa
9. Frant. Bobek

- Náhradníci:
1. Josef Eršil
 2. Karel Brax
 3. Josef Lobota

starosty.

Posavadní starosta Jos. Vokoun resignoval na vše.
Volba starosty a obecní rady konala se dne
29. června, v níž zvolen starostou Josef Líba, ná-
městkem Karel Morcha a do obecní rady Boh. Čubán.

učitel-
stom.

Uprázdněné definitivní učitelské místo
obdržel Miloslav Říha, učitel v Křesíně a nastou-
pil dne 1. července. Pochází ze zdejšího kraje, neboť
se narodil v Dol. Rohyňanech.

Nábožensství československému vyučoval
od 1. září Vojtěch Svoboda, čl. farář z Dol. Bousova.
Vlada od jara jedná se sudeckými Němci,

ale bezúspěšně pro jejich upřísněné požadavky. Přichá-
ze vondný měsíc září. Incidenty v pohraničním
území se množí a nabývají prováznivého rázu. Bylo
vidno, že německá vláda chce připojit sudetské území
k Německu, což jsme nemohli připustit, spoléhajíc
na obranné smlouvy s Francií a Ruskem. Aby udr-
žen byl pořádek v pohraničí, byli povoláni další
založníci. Dne 14. září nastoupili vojenskou službu
Fr. Filip, Fr. Bobek, Jos. Rota, Karel Moucha, Jos. Liška,
Jos. Malík, Jos. Zachoval a Fr. Šembera, dne 18. ještě
Jos. Tokoun a Josef Luka. Občanstvo zdejší obce proží-
valo děsivé napětí. Starost sírala každému z očí,
práce vázla. Ještěž se schylovalo k válce, činily se
přípravy k ochraně před leteckými nálety, lidé na-
kupovali zásoby potravin zejména mouky, sádla,
cukru a soli, takže jich byl nedostatek. V peněž-
ních ústavách a také i ve zdejší Šampelčce začalo
hořké vybírání vkladů, jemuž vláda musila
úhlit tím, že dovolila vybrati týdně jen 300 Kč. Situace
se denně horšila, vypukly vepory, proti nimž vláda
zakročila vyhlášením stanného práva v určitých
okresech. Když válka s Německem zdála se neodvrat-
nou, ujal se zprostředkování ministr předseda

anglický Chamberlain. Navštívil osobně kancléře Hitlera a dne 19. září sjednal s ním plán, že Československo odstoupí pohraniční území obydlené Němci. Vlastní spojenci nejenže nám odmítli pomoc, ale diktovali nám oběti, jaké dosud uhládali jen vítězové poraženým. V noci 21. září ve 2 hodiny vyslanci francouzský a anglický předložili prezidentu ultimatum, jaké nemá v dějinách příkladu a pod hrozbou úplného zničení přiměli vládu k přijetí podmínek. Tento den jest pro nás dnem národního smutku a ponížení. Dne 22. září druhá schůzka Chamberlainova s Hitlerem v Godesberku, v níž Německo žádalo více v novém memorandu, než bylo sjednáno při první schůzce. Následkem toho dne 23. září vyhlášena všeobecná mobilisace do 40 let. Ke Římonu nastoupil učitel Říha a Jar. Hájek. Všichni záložníci nastupovali s nadšením. Dne 29. září v Mnichově konference čtyř západních mocností rozhodla bez nás o nás, že musíme postoupiti od 1. do 10. října sudetské oblasti, ve smíšených územích se bude konati plebiscit. Vláda byla nucena dne 30. září podmínky přijmouti, neboť bojovat sami proti přesile bylo by vyvraždění národa.

Ustavení československé vlády bylo jednou z největších
obětí pro mír Evropy, zachráněný naší Golgotou.
Mocní se dohodli o míru a cenu vřali slabému.

Česky bylo události sledováno občanstvem Římonic
a napětím a obavami a vyvrcholení působilo na
očky jako rána hromová. Tragedie dokonána.....

N. Sud nám určil, abychom vyfili kalich hořko-
sti až na dno.

Hned nato řádali „bratři“ Poláci odstoupení
části šlesvického území, kde žila menšina asi
7000 Poláků. Diktaři jejich jsme musili vyhovět
a tak „osvobodilo“ Polsko při tom 130.000 Čechů.

Dne 5. října odstoupil prezident Dr. E. Beneš.

I Maďaři se přihlásili o kašit na Slovensku
a Německo s Itálií rozhodly, co jim musí být vráceno.

Plebiscit se ve smíšeném území nekonal a po
sejmenné dohodě Německa s naší vládou byly ra-
vány i čisté česká území, ku příkl. část historického
Moravska. Zbyla nám část Čech a Moravy se Slo-
venskem jako druhá republika Česko-Slovenská,
která Slováci vyžádali si autonomii.

Prvním prezidentem byl zvolen dne 30. listopadu
Dr. Emil Hácha, prezident nejvyššího soudu v Brně.

Dne 24. prosince se narodila v č. 3. Emilie Bobková. Naroz.

Dne 28. prosince zemřel v č. 9. Josef Češíl, hrobník
ve stáří 64 let.

S procity prožitých bolestí posílám ukončený
rok do nenávratna a uravírám:

Má zemi, vlasti má, kolébko mých snů,
budeš pevná dnes, kdy se ti zdá, že všichni
zapomněli a opustili tě.

Má zemi, vlasti má, kolébko jsi nám
byla, budeš nám po všechny dny i cestou, budeš
nám náručí, do níž se budeme vraceti, v únavě,
pevnou důvěrou v zítřek! Jsi naší rástlou, i zbra-
ní! Tví kronikáři a dějepisci opět nám budou
vyprávěti o tobě, knihy, jež vyrostly z tvé duše,
budou opět hovořiti k tvému lidu.

Má zemi, vlasti má, kolébko důvěřivého
dětství i oddané mužnosti, budeš hrdá a pevná
a svými svěci i svými bojovníky, svou minu-
lostí, nedej zahynouti nám ni budoucím!

Josef Dvorník
Josef Paříček,
členové letecké komise.

Josef Štěpánek
starosta

Letecká komise prohlédla zápis v kronice
dne 2. února 1939 a zshledala je správnými a
podala příslušnou správu okresnímu zastupitelstvu
dne 25. února 1939

Tato pramětní kniha byla na vyřazení okresního úřadu dne 30. listopadu 1940 poslána do Jičína a bude uložena v archivu země České, ježto některé zápisy neodpovídají změněným státoprávním poměrům po zřízení Protektorátu Čechy a Morava.

Události v r. 1939 a 1940 jsou v poznámkách a budou zapsány v nové pramětní knize, která bude zřízena.

Tím končí kronikář zápisy v této knize.

Jiřích dne 29. listopadu 1940.

Josef Horáček
kronikář

Jiřích hrabě

Já Javorov Šimáček v porádí dítk' Sadný' hani-
káv abec Pílanic bydlím v op. 17, jež platím m. Tento dům
jsem zakoupil v r. 1955 od mého bratřa, p. etnaio Doi ká vavné, k-
rá k sem da Pílanic přeložová se svým manělem
Václavem, (mým dědečkem) v r. 1931 k Větelice. (Viz k-
lanič 61 a 62).

Já sám jsem se narodil 30. 12. 1931 v rodině abci

Vitlicij, jaks jyn dōhri ha na dvarē. Po alicim i lēz jēm dōdi-
sde v Rītanīcch, mīstans lōw i lēz jēm na dōtīrōnab v Dalmīn.
Douran, hde jēm se lōw vjucōt hūitavīlēm i ē mēlū. Ilud
pa vjucim jēm adim sa lēz mōnast' v dōlhu dō chulōingz
m. p. dēlādā Polsear. V amīnēm padim jēm pūcōval
a dō mīdlyu vj. pū. slūz. Po ulmān vj. jēm pīstōpīc
dō chulmabīlōz, aīrādī v dēlādā Polsear (ALNP), hde
vj. pūcī jāk hūnī kmlē.

Obī Rītanīc jāk talōv, v sēmī līdīm i uclōtōlīm,
jē mī vclīm dōkō anāma jē ad iklōt dōlōl, jē lōw jēm adē
pōlōval cēlā lēlā v bābōz. Jēm ad v. 1941 aī dō v. 1949 jēm
bē na Vitlicij v vj. lōdīc, aī i pūlō jēm bābōlū i dō dō-
hā vclīm cōlō na dōtīrōnab, talū i tōk hantab se mī jēm mōlōl.

Ad lōtūv 1949 vj. pū. slūz jēm adē mōlōl
jē mōlōl.

V lōlōl 1955 aī 1957 jēm adē jē MNV pōlōl vj. pū.
fūlōl hūl. vclīm a lōtōl pōlōl fūlōl fōjīmīk MNV, na lōlōl-
dō fūlōl se pōlōl vclīm 1957 jēm mōlōl v abīmīc a
vclīmīc dōlōl, pōlōl jē jēm mōlōl jē hēl jē mōlōl vclīm.

Vj. pū. slūz vclīm fūlōl, aīrādī lōlōl dōlōl
pōlōl mōlōl a vclīmīc.

Je tomu už téměř dvacet let co byl učiněn
poslední zápis v naší obecní knihce schytní knihárně
úd. u. J. Novákem. Dvacet let čekal tedy bý-
čísly papír, vázaný v kožených deskách na měli j. Hladan
fakti, zti sluneční zápis, Pamětní kniha obce Pílské, aby
byl popsán nějakým více či méně vědeckým písmem a
dále valnými kavy a větami. Dvacet let jsem přemý-
šlel, si udělati když se mi psát tak jak se skutečně
byly, byt by byly psány i vědeckým písmem jako by
kapituly knihy všech věd státní naší knihy a jistě
by se nedostala a proto (ne se bych chtěl stát papírem) nebu-
dou se psát po všech podrobnostech a detailích
je se učily v samé (mnoho mělo ioci, palmetin
abdomi) a smíšením se jen a těch hlavních a nich
něm, se budací na palamby budau zájmal.
Těch bych se nemýlil!

Jak je vidno z posledních zápisů schytní
knihárny úd. u. J. Nováka nastává pro naši celou
zem i stát naše jedna z nejvážnějších kapitol našich
dějín. Trvalo tak dlouho připravování dokončení mé
díla N. čísla 1939 obsazením slavností českého a
moravského písmu a tímto dnem nastává samostat-
nost českým národním písmem.

radu, jistě pod německou správu, měla sobě již najati
abiti a Němci při správě na to přišli.

Takto tedy v polních lesích nacistické okupace
v naší vsi a okolicích již dříve vici. Tehdy a chvilu
vdyžto aběť byla jako při podrobnosti křesťanské
služby a jiných společenství. Jedná se o radu
celostátní č. 7, radu Dostupnou č. 17, radu
Shledanou č. 19 a radu Pokusnou č. 16.

Několikrát již však na této mluvě došlo, že
se ne vdyžto aběť byla jako celou dobu okupace nemohla
nikdo kdo by přiblížil nacistům, takže po vítězství
roku 1945 nemusela být pro nikoho snadno ka-
pitolována.

V roce 1939 poslal si Jos. Kůr vltav č. 11 a byla posla-
pena od aběť a les. sboru prošetření státnice.

V roce 1940 sdělil radě lemu Ministerstvu Ústavní
Správy, dříve podrobně vltavě v lesích a vprávy
stavu státnice. Tímto poděl vltavě vprávy a jiné náklady
byly a jistě, které dříve plat poděl aběť a poslehu
k poslehu státnice, a dále dříve plat s podrobností lemu
byly, selby státnice, se hostem ad státnice, a byla
jít náklady vprávy státnice, a vprávy státnice
byly byla státnice s podrobností, plat státnice státnice
Ústavní náklady finanční musí státnice.

ale po Němcům posílají a tedy hdyž v
obecních listech najdeš německé munitní skladisko
ne skladní Enger. To'llo se bez deníků a deníků křiče-
lů až někam k Půdněmům na skladu Polsk.

Alti mi ch baji "Gedeich" "Dalmim Dawson"
a "Hochim Dawson" w "Pyrim" ani w "Eckhardt" w
mischstiel se w dym mi milt, dals böhm unvater
milt, nylt vater ani pyradl.

Musé patiné byl asi jen jehoumí nábalom, per ako
dru' lla'mi a alkimí skúdiš ka urakú'mi'ho odpravu.

To uradnici byli ihned siceh morda domaradnik
alecni'k zastupitelstva a stavas by M'ist'ho n'edavni' p'itel. "

Vomarektní olivovník obce. Ráslýpí telkhu, i stavu
příteli dr. nového rodu obce bez smův.

Žeipis od května 1945 do srpna 1946.

Ke dnech 26/10-41, kdy prováděna celková Údělů, byla a zřejmě i š. m. a, a se předst. inflaci a kř.

peněz. Každý občan si mohl vyměnit 500 Kč na osadu
a zbytek volných peněz si uložit na vázaný vklad.
V září a v říjnu byly volby do Okružního a Zemského
národního výboru a Pražského národního shromá-
ždění.

26. května 1946 byly provedeny první masové vol-
by do Národního národního shromáždění. Ve vol-
bě obcí seúčastnilo 93 zapsaných voličů 89. 4 na-
liči se pro nemoc a klauzurdoustanili k volbě.

Z 89 platných hlasů byla volební:

hans. list č. 1	č. 1	č. 1	č. 1	č. 1	č. 1	č. 1	č. 1	č. 1	č. 1
— " —	č. 2	— " —	č. 2	— " —	č. 2	— " —	č. 2	— " —	č. 2
— " —	č. 3	— " —	č. 3	— " —	č. 3	— " —	č. 3	— " —	č. 3
— " —	č. 4	— " —	č. 4	— " —	č. 4	— " —	č. 4	— " —	č. 4

a 2 k'le listy.

Naš obce jediná i ta do volby jasně nebyla zřet-
ná politická strana nebyla v obci ustanovena a při-
hlášení, proto MNV si šel v přirodním stavu na
předs. p. Jar. Gř. 4. 1946.

Přímě lahota vodu se zastihavala do po-
hnutí 17 vodu a abnormu sedět i tak.

Ze Pitamic to byla. vodu a lahota č. 1, vodu
Dunčana (samota Raunin), vodu a lahota, vodu a lahota.

a Traualona.

Všichni pykali našeho štěstí a zastavených mužů. Thelma a všech zvláštních štěstí byla důstojně i radostně vypravena krichanem a začala i přelamem dopředu rozhodným postla-
m upomínání na jejich pykání.

Na lonce Thelminho roku 1945 a 1946 odletání na
platině Sadost Ed. uč. Mib. Píka se vždy n' šlah učeb do
Thelminho Bausona.

Léta 1946 - 1949

Odehodem Ed. uč. Mib. Píka do Del. Bausona pístka - Mary' uč
ba Thela neabsasena a turala dosti dlouho než se našel
učitel, který by byl ochoten upravit dno m'it' absasit.

Byl to Javoran Thelminho vadař s Valenice obv. Mary'
Předán. Mary' učitel, jak sám pít se Thelminho lonce,
umínal si poctivě pracovat nejen ve škole, ale i mimo.
Školu na kulturním parramem, malí abce a jejího ab-
casova i alati. Thelma učena pro budavení členů,
jeho příchodem nastává pro naši abce m'it' naly kulturní
m'it' vsmach, který potrvodí Pílanice na pykání
kulturní školsko v além abati. Ale budíme slučen
a uvedme zde n'y'skaly jeho práce jako nypodskaly-
pí dosti schylného dno naší abce.

Ed. Píka, P. Biskopard, F. Krim, S. a P. Kachem, Ed. Kachem, Thelma
a B. Krim. Mimo to se sice křiví naši platině m'it' p'isodem

